

KURJER LITEWSKI

W WILNIE W PIĄTEK DNIA 23 LUTEGO V. S. 1817 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Podług *Poczty Północnej*, datowanej z *Petersburga* dnia 14 lutego, Dyrektor ogólnej kancelaryi ministerjum policyi, rzeczywisty radca stanu, *Polikowski*, mianowany cywilnym gubernatorem jarosławskim — Jenerał major, *Jurlov*, mianowany cywilnym gubernatorem włodzimierskim, z przemianą rangi wojskowej na cywilną, rzeczywistego radcy stanu.

Podług *Ruskiego Inwalida*, przez rozkaz dzienny z dnia 8 lutego, Cesarz Jego mość oswiadcza zupełne Swe ukontentowanie, Jenerał majorowi, *Butromowi*, a tudzież Dowódcy batalionu i ober oficerom, z odbytego, w dniu 6tym terażniejszego lutego, ćwiczenia batalionu wzorowego półku karabinierów, a dla niższych rang przeznacza: dla podoficerów po 10 rubli, a dla żołnierzy po rublu; dla tych zaś podoficerów, którzy batalionem dowodzili, po 100 rubli, a dla żołnierzy, którzy dowodzili oddziałami i plutonami, po 10 rubli.

Przez tenże rozkaz dzienny, dowódzca 2giej Brygady 16tej dywizyi pieszej, jenerał major, *Złajewski*, przeznaczony na Kommandanta do *Benberiu* — Półkownik gwardyjskiej artylleryi konnej, *Statupin*, mianowany naczelnikiem artylleryi 4go korpusu odwodowego jazdy.

Przez rozkaz dzienny z dnia 9 lutego, liczący się w wojsku, jenerał porucznik, *Radt*, otrzymał pozwolenie na wyjazd za granicę, na czas potrzebny do pozyskania zdrowia.

Przez tenże rozkaz dzienny, Jego Cesarzowska Mość oswiadcza zupełne Swe ukontentowanie, jenerał porucznikowi, *Dpread wiczowi*, jenerał majorowi, *Kłokowemu*, oraz wszystkim dowódcom szwadronowym gwardyi białej półku kawalerii gardow, za konne ćwiczenie wachmistrzów i podoficerów tegoż pułku i przeznacza, dla wachmistrzów po 15 rubli, a dla podoficerów po 10 rubli.

Podług tejże gazety, numeru z dnia 13go: D 8 t m., najłaskawiej mianowani kawalerami orderu s. *Anny* 2giej klasy z brylantami, wydziału kwatremistrzowskiego, półkownik baron *Ikskul*; tegoż orderu 3giej klasy ober audytor *Popow* —

D 9 t m., najłaskawiej mianowani kawalerami orderu: s. *Anny* 2giej klasy, mohilewski marszałek gubernialny, *Holiński*; s. *Włodzimierza* 4tej klasy, radca mohilewskiego rządu gubernialnego, radca dworu *Botowicz*, i sekretarz mohilewskiego gubernatora cywilnego, radca tytularny, *Markiewicz*.

Podług gazety senackiej, datowanej z *Petersburga*, dnia 10 lutego, w Ukazach Jego Cesarzowskiej Mości, objawionych Rządzącemu Senatowi przez ministra sprawiedliwości:

Dnia 13 stycznia, Rady tajnemu, senatorowi, Hrabi *Kutajowemu*, rozkazano zasiadać w 2gim departamencie Rządzącego Senatu.

Tęże d ty. Na przełożenie Wielkiego Xiążęcia Jmci, *Konstantyna*, rozkazano: kadetow 1go korpusu, *Fridryksa*, *Czermsinowa*, *Bielskiego*, *Dena*, Xiążęcia *Kropitkina*, *Ochrmenka*, *Bułowina*, *Trackiego* 1go, i *Pietuhowa* 1go, dla słabosci zdrowia i wad ciała, dla których okazali się niezdolnymi do służby wojskowej, uwolnić dla przeznaczenia do cywilnej i nagrodzić rangami 14 klasy.

Dnia 25 stycznia, Podchorąży siemienowskiego półku gwardyi, *Zacharyasz Uzakow* zgodnie z jego życzeniem, uwolniony dla przeznaczenia do służby cywilnej z rangą 14tej klasy i za trzezeniem, ażeby z przeznaczeniem do obowiązków podniesiony był do rangi 13tej klasy.

W Moskwie dnia 14go umarł Hrabia *Alexy Mussin Puszkina*, rzeczywisty radca tajny.

Slachta i kupcy gubernii *woroneżkiej* ofiarowali 4000 beczek różnego zboża dla półków jazdy w gubernii tej rozłożonych. Kupcy *woroneżcy*, *Nikita Wincherew* i *Sauklin* oddzielnie ofiarowali, pierwszy 500 pudów mięsa, a drugi 70 wader wódki. Zapisy ofiar jeszcze trwają. — D 18 stycznia przybył do *Woroneż* jenerał jazdy, *Kolgradow*, a d 22 wyjechał z tamtąd do *Moskwy*.

Obywatka gubernii *ekaterynosławskiej*, wdowa, siewitnikowa nadworna, *Miry Kucenkowa*, złożyła w Izbie powszechnej Opieki swojej gubernii kapitał 10,000 rubli przeznacząc procent na wspomozienie wdów i sierot, dwie trzecie dla stanu słacheckiego, a jedną trzecią dla stanu niższego.

Niektórzy z *petersburskich* xęgarzy bardzo się zadziwili, że do nich temi dniami wielu przychodziło chcąc kupić dzieło, w *Paryżu* wydane pod tytułem: *Théorie de l'économie politique, fondée sur les faits ré ultans des statistiques de la France et de l'Angleterre sur l'expérience de tous les peuples célèbres par leur richesses et sur les lumières de la raison, par M. G. Milh*. Znaczna liczba sprowadzonych exemplarzy prędko rozkupioną została. Zadzziwiać się nad tem nie należy, gdyż dzieło to jest z wybornych w swoim rodzaju. Poczta Północna kończy to doniesienie zyczeniem, iżby wprawne pióro mogło sięgnąć tę nieoszacowaną, uczynić znaną dla tych *Rossyan*, którzy francuzkiego nieposiadają języka.

Królestwo Polskie.

Umieszczamy w zupełności akta Towarzystwa Biblijnego Warszawskiego, ogłoszone w obu gazetach tej stolicy:

Towarzystwo Biblijne *Warszawskie*, które dziś Publiczności o swoim przedsięwzięciu donosi, i wzywa iey pomocy i uczestnictwa wszystkich dobrze myślących, rzetelnie sprzyjających krajowi obywatelów, zawiązało się jeszcze przed 3ma latami, iak tylko po ukończeniu wojen doszły nas szczególne wiadomości o pomyslnych skutkach podobnych Towarzystw, zaprowa-

dzonych naprzód w Anglii, naśladowanych w Państwach Niemieckich i innych. Ale z iedney strony, tyle liczne świeżo wytrzymane klęski, zamieszania, odmiany; z drugiey, przygotowania do zapewnienia się, aby Towarzystwo skutecznie i pomyślnie działać mogło, wstrzymały aż dojad ogłoszenie czynności. Dziś, kiedy przez wspaniałe nadaną sobie zupełną protekcją i hojną pomoc od Najjaśniejszego Pana zabezpieczonym ma sobie Towarzystwo swój byt, i ułatwione sposoby przedsięwzięcia; kiedy mu wolno kląć na swém czele świetne imię Monarchy, hasło wdzięczności i zaufania narodu, nie pozostaie, iak przystąpić do rzeczy z gorliwością, którą wznieca zbawiennosc celu, z nadzieją, iaką pomyślnie okoliczności mieć pozwalają — Składa tedy Towarzystwo w następujących kartach doniesienie o swém utworzeniu się, celu, zasadach, sposobie prowadzenia czynności, i świeżo otrzymaném Naylaskawszém Jego Cesarsko - Królewskiej Mości nadaniu — Przekonaniem iest, iż przedsięwzięcie, które tak zupełną odebrało aprobacją, dość będzie ogłosić, aby potrzeba popierania go u nas powszechnie uznana i załatwiona została.

Religia, to iest, iak samo pierwiastkowe znaczenie słowa wyraża, obowiązek, aby bydz sprawiedliwym i dobrym, wzniecony wewnątrz nas przez czucie moralne, a oparty na pojęciu, które mamy o naturze rzeczy i porządku między niemi przez Twórcę ich ustanowionym, uważaną zawsze była za fundament towarzyskiego związku, za zakład szczęśliwości pojedynczych osób, za źródło ulgi, pociechy i pomocy w nieszczęściach — I nie może bydz uważaną inaczej: gdyż obowiązek ten zawsze i wszędzie wzbudza uczucia sobie i drugim zbawienne, żądze szkodliwe miarkuie, do czynności wzajemnie pożytecznych nakłania.

Historia dawnych i późniejszych wieków ukaznie widocznie, że właśnie w tych czasach, w których narody i Państwa naywięcey dobrym rządem i potęgą słynęły, naywięcey też rządy i ludy dla religii miały poszanowania i przywiązania. I to bydz inaczej nie mogło: pomyślność całości składa się z cnotliwego i dobrego postępowania pojedynczych osób; kiedy te przywiązane do pospolitey rzeczy zdrowiem, majątkiem, siłami duszy i pracą dobro iey, przysporzyć usilują; kiedy naczelni podają i wykonywają słuszne i rozsądne ustawy, które z uszanowaniem i ochotą dopełniają podwładni; kiedy słusność i miłość bliźniego ożywiają i owszem przemysł powiększają pilność każdego powołania i stanu. Tych to właśnie cnot prywatnych i publicznych naylepiey religia uczy: bo wprost do nich prowadzi, od dzieciństwa w nie wkłada, i nic nad nią powszechniey i mocniey nie działa. Te są korzyści przywiązania do niey, i zachowywania iey przepisow; ten zbawienny, naturalny, wpływ iey na ludzi. Jest ona im tak istotnie, tak nieodzownie potrzebną, iż oziębłość, lub obojętnosc dla niey w iakim narodzie, współczesną iest zawsze nacyjęzszym iego klęskom. Często zamedbanie tego, co iest naylepszym, niebezpiecznieyszem bywa nad samo popelnianie zbrodni.

Przekonanie o tey prawdzie w Anglii, narodzie potężnym, świetnym, troskliwym w cenieniu rzeczy podług ich wartości, szanującym prawa, i co zwykle razem chodzi, szacującym, pielęgnującym religią, wyprowadziło zawiązanie licznych Towarzystw, które, chcąc się przyłożyć wzmocnieniem i rozpostrzeniem wiary do pomnożenia szczęśliwości, dobrego bytu, i spokojności na świecie, staraia się upowszechnić iak naywięcey czytanie Pisma Sgo u siebie i u postronnych. Usiłowania tych Towarzystw wydały iuż odpowiadające zamiarowi skutki, i nieyszają się tam widocznie (podług wiary godnych doniesień) zabobony, niewiedomość i niedowiarstwo, pomnaza oświecenie, obyczajność, pobożność, domowe cnoty i domowe szczęście — Przykład dany przez Anglię znalazł naśladowcow we wszystkich Europy kraiach, szczególniey w Cesarstwie Rossyyskiem, gdzie wspaniałosc Rządu w zachęcaniu i pomaganiu do pożytecznych przedsięwzięć, i szczodrobliwosc możniejszy, postawiły prawie od razu liczne tamteysze po wszystkich prowincyach Państwa rozkrzewione Towarzystwa Biblijne w tak kwitującym stanie, że iuż co-

rocznie wiele tysięcy exemplarzy Pisma Sgo w rozmaitych językach zpod prass krajowych wychodzi. W Szwecyi, w Niemczech, i gdzie tylko z poszanowaniem religii i praw zachowano prawdziwą oświatę, lub gdzie dotkliwe straty i nieszczęścia, i zbliżka widziany upadek przekonały o niebezpieczeństwie wad i zgubney tendencyi wieku, rzucano się z zapalem do środka, który całość i swobodę przodków, dobrą wiarę między narodami, nieskazitelność obyczajow między ludzmi niegdys utrzymywał. Skutki lekkomyślności, oziębłości serca, przewrotności rozumu, zastępowania rozsądku przez dowcip, które wyprowadziły to, co się zwykle niewłaściwie Nową Filozofią nazywa, nadto widocznie i okropnie postrzedz i uczuć się dały, aby nie wzbudzić wszędzie dla swych przyczyn obawy, odrazy i pogardy na zawsze, aby niezwrócić ku lepszym rzeczom uwagi i starań. Przekonano się na nowo smutném doświadczeniem, iż ludzie, co gwałtem i siłą, choćby do istotnie im potrzebnych pojęć, pomuszani bydz nie powinni, ani mogą, zasadam iednak z własnego tylko rozumowania czerpanym zostawieni, iakkolwiek one brzmią pięknie w teoryi, w praktyce życia obchodzić się nie potrafią; że do zabezpieczenia ich od wyboczeń przeciw własnemu czuciu, pojęciu i sumieniu, na które ustawnie, bądź ułomność powszechna, bądź osobiste skłonności, bądź wypływające z towarzyskich stosunkow okoliczności wystawiają, maxymy mądrości i sprężyny cywilne nie wystarczą. Filozofia dowiedzie, że całowiek nie iest narzędziem dla innych, ale swym własnym celem, wychwali wymównie cnotę, zawstydzi namiętności, ale ich zwyciężać nie nauczy — Punkt honoru działa na małą część zacniejszych z natury, lub staranną edukacją, obeznaniem z wielkimi przykładami uczajonych umysłow. Aby świat uchować od przepelnienia zbrodniami i biedą, iakieśmy go świeżo widzieli, nie dość iest rozum przekonać, że nayprawdziwsze nieszczęścia z namiętności pochodzą; ambicya, chciwość, nienawiść tém właśnie gubią, że przemagają rozsądek; ponęty zaś tak ciągle są i tak powszechne, że doczesne pobudki nie są dość mocne, aby ludzi odwieść od złego, tém mniey, aby ich pociągać ku cnotie, i stale w niey utrzymywać — Wiadomość iedynie o wyższym zacnieyszem przeznaczeniu, podnosząc umysł do całej swey godności, stawia człowieka w pewnym oznaczonym stosunku z nieskończoną dobrocią i mądrością, która go do zupełney szczęśliwości przeznaczyła, a oraz ze światem, na którym się ma zasłużyć i podobać Stwórcy, staraiać się bydz pożytecznym ludziom — Wiadomość tę Pismo Ste wyrażnie, zaspokoiającym sposobem podaje; rodzi ona miłość i boiazń Boga, wdzięczność ku niemu, nadzieję, miłość bliźniego, nayzbawiennieysze ludzkości affekcy, które bynajmniey obrządkami powierzchownymi nie są, ale do uczynkow prowadząc, uczajają człowieka rzeczywiście, wzniecają w nim zapal do poświęcenia się, mężtwo do wstrzymywania się, i do znoszenia.

Sposob, iakim Pismo S. istotne te nauki, czego się spodziewać na przyszłość, a iak teraz zachować, podaje, niemniey iest, iak treść sama, dogodnym. Prostota i energia w wyrażeniu — rozmaiteść przestrog i nauk wystawionych, to w ważnych historycznych wypadkach, to w tysiącznych drobnych przykładach, dla każdego stanu i wieku, a wszędzie przemagający text; Kochay Boga i bliźniego, nie czyn krzywdy nikomu.

W dziele tém starożytném tak sprzyiającém ludzkości, i którego moralność tak iest widoczną; tłumaczyć na złe miejsca zawiłe i trudne, byłoby i niesprawiedliwie i nieprzyiaźnie. Nie uczyni też tego, chyba kto nieważnie odrzucaiać to, co iest powszechnie przyjętem, przychodzi z intencją czynienia zarzutow i wytykania błędow. W naypewnieyszey dla nas umiejętności, w nauce dowodzenia, trzeba zaraz w zasadach przyiać, bez nadziei nawet pojęcia, linie niemające żadney wcale szerokości; daley takie, co się zawsze do siebie i coraz więcey zbliżaiąc, nigdy iednak zeyść nie mogą; daley ieszcze, ilości nieskończenie większe, lub mnieysze nad każdą iakkolwiek nieskończenie iuż wielką lub małą. W wiadomościach na doświadczeniu opartych,

których przedmioty podpadają pod zinyśły, i w których tak zadziwiające poczyniono odkrycia, ileż to trudności, które nigdy podobno rozwiązane nie będą! Kto pojął przyczynę sprężyłości powietrza, w którym żyjemy, jasności światła, którym widzimy, poruszenia mimowolnego serca, które w nas bije od początku życia do końca? Nadto, rozum ludzki, rozbiegając sam swoją naturę i swoje własności, jest w stanie rozpoznać ściśnienie granic pojęcia, i wtedy właśnie największe ukazanie mocy, kiedy obręby swej działalności wytyka, i o swej niedostateczności się przekonywa. Najważniejsi też badacze natury z największą mówili skromnością o rzeczach, które w Pismie S. zawilemi się zdają.

Wreszcie źródło, z którego Chrześcianie wyobrażenia swoje czerpać mają, jest Ewangelia, która oczyściła i uzupełniła dawniejszą naukę. Wystawia ona cnotę samę żyjącą na świecie, w czynnościach, przypadkach i w mowach potocznych; obraz najczystszej niewinności, najwspanialszej wielkości, łagodnych obyczajów, surowości dla występków, niechęci dla wszelkiego prześladowania, litości dla błędów, posłuszeństwa dla praw i zwierzchności, szczodrobliwości dla ubogich, nieporównanej dobroci i miłości dla wszystkich. Jakież ona cel inny mieć może, iak pomnożeniem cnotliwości pomnożyć szczęśliwość rodzaju ludzkiego, uzacnieniem osób szczególnych polepszyć los społeczności?

Moc i skuteczność wyrażenia Ewangelii zostawiamy daleko za sobą, co do poruszenia serca i ujęcia umysłu, wszystkie dawniejsze i nowsze najpiękniejsze produkty — Przykłady, przystosowania, powieści tam przyłączane, nie mają w sobie porządnego układu, ozdoby i uczonej wymowy. Styl ich niezmysłowym prawdziwym affekcyom właściwy, prosty, żywy, naturalnie wytworny, nie zwraca jednak uwagi od tych Boskich uczuć, któremi zdolny jest przejąć się najdrobniejszy umysł, iak niemi przejęci byli *Pascal, Rousseau, Locke* lub *Newton*, których imionami długo się szczycić będą ich wieki i kraje.

Słusznie tedy Pismo Święte uznane, nawet od tych, co świętość jego przeczą, za najważniejsze historyczne i moralne dzieło, za jedyne, któreby ze wszech względów inne zastąpić mogło, starają się rozkrzewić narody Europy. Wezwani ich przykładem i zachęceniem, prócz wyrażonych tu powszechnych pobudek oddania winnego! hołdu religii przodków naszych, wierze S. Katolickiej Rzymskiej, i pomnożenia moralności za jej pomocą, mamy jeszcze do gorliwego naśladowania ich w naszym kraju następujące pobudki.

1. Niedostatek exemplarzy Pisma ś. większy jest w naszym kraju, niż w innych.

2. Pomnożona liczba exemplarzy dzieła tak pożytecznego i tak powabnego powiększy liczbę czytających, i uczących się czytać.

3. Pismo ś. zawierając, oprócz religijnej moralnej nauki, obszerny zbiór wiadomości pożytecznych, roztropnych przestroż, i piękny poezji, przyłoży się do upowszechnienia nocy zdrowych, i oświecenia.

4. Przez wprowadzenie zwyczaju czytania Pisma ś. w niedziele i święta, w przytomności zgromadzonej na to rodziny, domowników, czeladzi i służących, pomnoży się liczba pożytecznych instytucji domowych, które są najsławniejszą rękomią obyczajów.

5. Tłumaczenie Biblii X. *Wuyka*, drogi zabytek z czasów kwitającego języka Polskiego, posiadające jego jędrność, obfitość, moc, tok i duch pierwiastkowy, upowszechnione w narodzie, zbawienny wpływ mieć będzie na wydoskonalenie rzetelne mowy oyczystej.

6. Drukarnie i papiernie krajowe zajmą się robotą, za którą dotąd pieniądze szły za granicę. Czystej pisowni, i dokładnej korektury lepiej w kraju dopilnować będzie można.

Rozciągać się więc nad wykazaniem tych korzyści byłoby zbyt; sływać one będą na cały kraj

i na potomność; tćm większy powód do usiłowania, aby je wyprowadzić. Z zaufaniem tedy Towarzystwo zaprasza Publiczność, aby je postawiła w stanie dopełnienia zamiaru, wszelką z swej strony gorliwość i dokładność zaręczając.

w Warszawie dnia 2go Lutego 1817.

Zasady Biblijnego Polskiego Towarzystwa.

1. Zgromadzeni zakładają Towarzystwo w Warszawie, pod nazwiskiem Polskiego Biblijnego Towarzystwa.

2. Przedmiotem tego Towarzystwa jest upowszechnienie i rozszerzenie, za pośrednictwem Duchowieństwa, Pisma Sgo z tłumaczeniem Polskćm X. *Wuyka*, bez żadnych uwag i przypisów; dla innych zaś wyznań, podług przyjętych od nich tłumaczeń, w języku Polskim najbardziej.

3. Każdy podpisujący się na ofiarę pewnej rocznej składki zostaje członkiem Towarzystwa; kto zaś na raz tylko swoją ofiarę złoży, uważa się w niem za dobroczynić.

4. Członki Towarzystwa wybierają z pomiędzy siebie Wydział do kierunku spraw swego powołania, składający się z Prezydującego, trzech lub czterech Vice-Prezydujących, dwunastu Dyrektorów, dwóch Sekretarzy i jednego Podskarbiego. Na przypadek niebytności Prezydującego lub Vice-Prezydujących, czterech Dyrektorów i Sekretarz prowadzą sprawy Towarzystwa.

5. Dokładną powzięć wiadomość, jak wielka jest potrzeba Biblii w różnych Polski częściach, będzie pierwszym Wydziału staraniem, a drugim, tej potrzebie tak zaradzić, aby księgi Pisma Sgo najniższą ceną sprzedawane, a niemający za co kupić, darmo dawaćne były.

6. Dla tego, ma się starać Wydział o pomnażanie liczby członków podpisanych i dobroczynców, oraz o zakładanie pobocznych współdziałających Towarzystw w różnych częściach kraju, które jako odnogi jednego Towarzystwa pomagałyby mu do otrzymania czćmprędzćy przedsięwziętego zamiaru.

7. Wydział zgromadza się zwyczajnie w pierwszy dzień, w Niedziele i Czwartek, każdego miesiąca na posiedzenie, i częścicy, jeżeli tego potrzeba wymagać będzie.

8. Podskarbi trudni się przyjmowaniem i odbieraniem składek, obrachowaniem przychodu i wydatku kassy Towarzystwa, i wypłacaniem pieniędzy, według postanowienia i assygnacyi wydziału, które Prezydujący z Sekretarzem podpisują.

9. Do Sekretarzy należy utrzymywanie protokółów, mających w sobie zawierać naradzania się, postanowienia, i całą korespondencją Wydziału.

10. Po skończonym roku, jedna połowa Dyrektorów składa swoje urzędowanie. Kto szczególniej przykłada się do posowania zamiaru Towarzystwa, może być powtórnie obranym za członka Wydziału.

11. Na ogólne posiedzenie zgromadza się Towarzystwo raz na rok, i wtedy Wydział zdaje sprawę z postępów Towarzystwa, składa rachunek z przychodu i wydatku kassy, a Towarzystwo nowych Dyrektorów obiera. Sprawozdanie, rachunek Towarzystwa, najważniejsze listy, i nazwika podpisanych członków i dobroczynców Towarzystwa drukiem ogłoszone będą.

12. Zatrudnienia, których się Wydział Towarzystwa poddaje, są bezpłatne. Kto za swoje usługi płacę pobiera, nie może być jego członkiem, i nie ma w nim głosu.

w Warszawie dnia 9 maja 1817

Protokół Posiedzenia Komitetu dnia 9go maja 1816.

O godzinie 7mej po południu zebrała się znaczna liczba osób duchownych i świeckich u JO. Xcia Jmci *Adama Czartoryskiego*, Senatora Wójewody, w celu założenia Towarzystwa Biblijnego Polskiego. Po krótkim zagajeniu przez tegoż, w którym doniósł o aprobacyi i protekcyi dla tego przedsięwzięcia Najjaśniejszego Cesarza, Króla Polskiego, i o pomocy z strony kwitujących Towarzystw Biblijnych Rossyjskiego i An-

gielskiego, przeczytał wyjątki z pisanych do siebie listów, do utworzenia takowego Towarzystwa w Polsce zachęcających, które od zacnego obrońcy praw ludzkości Pana *Wilberforce*, Członka Parlamentu, od Pana *Owen* Sekretarza Towarzystwa Biblijnego Angielskiego z *Londonu*, i od Pana *Pinkerton* Członka tegoż, z *Petersburga* odebrał.

Początek zabrał głos *J.W. Horodyski*, Referendarz Stanu, Członek Kommissyi Edukacyjney narodowej, i wystawił obszernie zbawiennosc celu, i niechybnosc korzystnych skutków niniejszego przedsięwzięcia, a zatem potrzebę gorliwego starania się, aby dopełnionem bydz mogło. — Następnie, czytane zasady Towarzystwa Biblijnego Polskiego jednomyślnie przyjęte i podpisane przez przytomnych; poczem stosownie do art. 4go tychże zasad postanowiono Wydział mający się trudnić kierunkiem i dozorem spraw Towarzystwa, złożony z następujących osób:

Prezes, — *JO. Xiążę Adam Czartoryski* Sen. Wojew. Wice-Prezesi, — *J.W.W. XX. Malczewski* Biskup Kuj. i Pom. — *Woronicz* Bisk. Krakow. — *Ciechanowski* Bisk. Chelm. — *Wojew. Sobolewski*. — *Wojew. Warzecki*. — *Jenerał Dąbrowski*, Wojewoda. Dyrektorowie, — *J.W.W. JXX. Staszic*, Radca Stanu. — *Wollowicz*. — *Bohusz*. — *Prażmowski*. — *Jmć X. Diehl* — *J.W.W. Niemcewicz* — *Szaniawski* — *Horodyski*. — *Jen. Kossecki* — *Jen. Grabowski* — *Referen. Woyda*. — *W. Rektor Linde*.

Podskarbi — *Pan Samuel Fraenkel*.

Sekretarze — *Thokarski*. — *Biernacki*.

Poleciwszy temu wydziałowi organizowanie własnych czynności, i rozpoczęcie działań do celu Towarzystwa dających, zakończyło się posiedzenie.

(podpisano) *Czartoryski*.

Protokół Posiedzenia Komitetu dnia 21 października 1816.

Zebrawszy się posiedzenie Komitetu, na które przybyli raczyli *J.W. Stanisław Potocki* Wojewoda, Minister Wyznań religijnych i Oświecenia, *Józef Sierakowski* Referendarz Stanu, i *Pan Pinkerton*, Agent Towarzystwa Biblijnego Londyńskiego, Xiążę *Jmć Prezes* oznajmił Towarzystwu, iż przeszkody, które mu dotąd niepozwalają rozpocząć skutecznie swych czynności, a które wypływały, to ze skutków nieszczęść krajowych, to z opozycyi niektórych uprzedzonych osób, mianowicie z niechęci przeciw temu przedsięwzięciu *X. Arcy-Biskupa Gnieźnieńskiego* i z cyrkulacyi listu Papięza, ganiącego Towarzystwa biblijnego; że przeszkody te i trudności za zupełnie uprzątnione odłąd uważać można. W szczególności, iż breve Papięza będące odpowiedzią na doniesienie mylnie oparte na faktach fałszywych „jakoby Towarzystwo już aktualnie nieapprobowaną Bibliją wydrukowało“ nie może bydz do Towarzystwa stosowanem, i szkodzić mu nie będzie. Najlepszym dowodem ze strony Towarzystwa będzie wydrukowanie Biblii approbowaney, tłumaczenia *X. Wuyka*; do czego tém prędzey przystąpić potrzeba, iż w naszym kraju nadzwyczajnie mała jest liczba exemplarzy Pisma Sgo. I z tego także powodu należy dłużey w *Warszawie* odwiekać uskutecznienia tego przedsięwzięcia, iż niektóre miasta prowincjonalne Polskie, jak *Kamieniec Podolski*, *Witebsk*, *Kraków*, *Gdańsk*, *Poznań*, Towarzystwa Biblijne już pozakładały.

Poczem przeczytał listy *JO. Xiecia Galicyjna* i *J.W. Nowosilcowa*, zapewniające Towarzystwu protekcyą *N. Cesarza*, *Króla* Polskiego.

J.W. Minister Wyznań religijnych i Oświecenia poparł zdanie, iż breve *Oyca Sgo* szkodliwego wpływu na Towarzystwo mieć nie może, i czynności jego tamować może.

Poczem przeczytał listy *N. Pana* i *W. X. Mości*, w których Zamieść dzięki Towarzystwa *N. Panu* za protekcyą, prosić o jey kontynuacyą i o pomoc.

Donieść Towarzystwom biblijnym *Petersburskiemu* i *Londyńskiemu* o ustanowieniu Towarzystwa Biblijnego Polskiego, i wezwać ich pomocy dla niego.

Podziękować *Rossyjskiego Imperium* *Ministrowi Wyznań religijnych i Oświecenia Xięciu Jmci Galicynowi* za dobre chęci, które ku Towarzystwu oświadczył, i polecić mu wspieranie interessów Towarzystwa u *N. Pana*, i u *Institutu biblijnego Petersburskiego*, którego ten Minister jest Prezydentem.

Wydrukować dziesięć tysięcy exemplarzy Nowego Testamentu, tłumaczenia *X. Wuyka*, bez żadney odmiany w textcie, w formacie *in octo* we dwie kolumny;

zapisać z *Petersburga* 500 exemplarzy edycyi świeżo tam dokończoney Nowego Testamentu w języku Polskim.

Na propozycyą *Xięcia Jmci Prezesa*, aby *J.W. Stanisław Potocki*, powszechnie czczony dla swego wysokiego światła i znajomości, mógł bydz na czele Towarzystwa, zaproszony był tenże przez Komitet do przyjęcia miejsca *Wice-Prezesa*, na które, na pierwszym ogólnem posiedzeniu Towarzystwa przez Komitet podanym zostanie. Równymże sposobem wezwanym był *J.W. Józef Sierakowski* na Dyrektora.

Zalecono, aby *Podskarbiemu* oddana została lista subskryptorów, i aby ten wysłał z osobną xiążką pewnego człowika dla zbierania pieniędzy.

Pan Pinkerton ofiarował Towarzystwu w pomoc imieniem Towarzystwa Londyńskiego 500 funtów szterlingów: oświadczył przytém życzenie, aby klauza: za pośrednictwem *Duchowieństwa*, w zasadach Towarzystwa umieszczona, opuszczoną bydz mogła.

Tenże ofiarował Towarzystwu imieniem Londyńskiego po jednym exemplarzu z każdej edycyi biblii drukowanych przez toż Towarzystwo w różnych językach, jako też zbiór raportów corocznych, i pism w czynnościach biblijnych publikowanych w *Londonie*. Obiedwie te ofiary z wyrażeniem wdzięczności przyjęte zostały. Co się tycze opuszczenia słów: za pośrednictwem *Duchowieństwa*, odpowiedziało, iż ta modyfikacya ustaw Angielskich, przyjęta w naszych dla miejscowych przyyczyn, nietylko w niczem przeszkadzać nie będzie, ale i owszem, zaspakajając troskliwość *Pasterzy* o ścisłe dochowanie przepisów kościoła z jedney strony, jak o zabezpieczenie w materyi duchowney wolności samienia mieszkańców z drugiej, przyłoży się i owszem do upowszechnienia Pisma Sgo w kraju. Na propozycyą *J.W. Ministra Wyznań religijnych* wyznaczono wydział do wypełnienia postanowien Komitetu z *Dyrektorów*: *Niemcewicza*, *Lindego*, *Prażmowskiego* i *Sierakowskiego* złożony.

List *J.W. Ignacego Sobolewskiego*, *Ministra Sekretarza Stanu Królestwa Polskiego*, do *JO. Xięcia Jmci Adama Czartoryskiego*, *Senatora Wojewody*, *Prezesa Towarzystwa biblijnego w Królestwie Polskim*.

Mości Xiążę!

Jego Cesarzsko-Królewsz Mość czytał prośbę *W. X. Mości* którąś pospół z *Hrabią Stanisławem Potockim*, i *Biskupem Malczewskim* przelał *Mu* z dnia 30 października r. b. — *Monarcha*, zawsze gotowy zachęcać ustanowienia mające za cel powszechnie dobro wiary chrześcijńskiej, znalazł nadto w zasadach, które remi się ciągle powoduje, pobudkę do zaszczytania szczegłnieyż opieką swoją Towarzystwa, przeznaczonego do ogłaszania Słowa Bożego i rozszerzania Boskiej moralności i pobożności, tych to najpierwszych powinności i najpierwszej szczęśliwości ludów, jako też *Monarchów*. Z ukontentowaniem przeto dowiedział się *N. Cesarz* i *Król* o założeniu Towarzystwa Biblijnego w jęgo krajach Polskich; a zapisawszy się już w poczet Członków takowego Towarzystwa *Petersburskiego* i innych głównieyzych w *Europie*, chętnie chce zostać Członkiem Towarzystwa Biblijnego *Warszawskiego*. A zatem, mam zaszczyt uwiadomić cię, *Xiążę*, z wyraźnego rozkazu *J. C. K. Mości*, że cię upoważnia do umieszczenia imienia jęgo na czele listy członków tego Towarzystwa. Co się tycze wsparcia, o które ono przez *W. X. Mość* uprasza, *N. Cesarz* i *Król*, jako Członek, obowiązują się dawać Towarzystwu corocznie po 3,000 zł., i przyłożyć się do początkowych kosztów wydrukowania i rozdania Biblii. Daje mu więc raz na zawsze w darze 15,000 zł. Przy doniesieniu ci, *Xiążę*, o tej dobroczynności *N. Cesarza* i *Króla*, niechay mi wolno będzie załączyć szczere moje powinnowanie, i wszelkie życzenie pomyślności, jakiej jest godnem szanowne ustanowienie Towarzystwa Biblijnego.

Przymiuj, *Xiążę*, zapewnienie wysokiego poważania, z jakim jestem.

W. X. Mości

najniższy i nayo'więższy sluga
Ignacy Sobolewski.

w *Petersburgu* dnia 18/30 grudnia 1816.

Do zbierania składek, już poczęści uczynionych, na drukowanie Biblii, upoważnieni są w kraju naszym *Kommissarze Wojewódcy*.

w *Drukarni XX. Pijarów*.

Wilno dnia 25 lutego 1817 Roku.

3. Od Wileńskiego Rządu Guberskiego. Były od roku 1811 do roku 1815 dzierżawca w Mińskiej Gubernii poboru napitkowego, Józef Houwalt, zawinił niedopłaty dzierżawnej rubli 17,777 kopiejek 55 $\frac{1}{2}$. Na uskutecznienie której Mińska Izba Skarbową żąda pozyskania między innymi z poręczników Houwalta tutejszej Gubernii Obywateli: Wincentego Maleckiego, Koleskiego Sowietnika Balińskiego, Podkomorzego Daniela Buczyńskiego i Komandora Marcinkiewicza Zaby, sammy w miarę danych przez nich poręki; ale ci poręcznicy od opłaty przypadającej podług poręki summy uchylają się; zechcą Rząd tutejszy, stosownie do rezolucyi 30 stycznia zapadłej postanowił wyprzedać przez publiczną licytacją majątki ich na porękę oddane, jako to: Maleckiego 197 dusz, Balińskiego Pużany 101 dusz, Marcinkiewicza Zaby Tundziżki i Kisieliszki 150 dusz i Podkomorzego Daniela Buczyńskiego Balkowszczyznę 253 dusze, podług rewizyi 1795 roku. Naco naznaczone są terminy, pierwszy 7go, 2gi 12go, a 3ci ostateczny 22go maja terażniejszego roku. Chcący zatem kupić takowe majątki, zechcą przybywać na powyższe terminy do tegoż Rządu. Dnia 12 lutego 1817 roku.

Sowietnik Szulzeńko.

Sekretarz Dmitrewski.

5. Marszałek Gubernii Litewsko-Wileńskiej mając od Izby Skarbowej Wileńskiej komunikacją, w jakich terminach opłacać należy podatki różnego rodzaju, dla wiadomości Obywateli ogłasza.

1. Poduszne, Czynnzowe od wszelkiego stanu ludzi, oraz akcyzynie czyli napitkowe, stosownie do postanowienia Rady Państwa w dniu 27 Marca roku 1812 Naywyżey potwierdzonego, wnosić należy do Kaznaczeystw powiatowych w dwóch terminach, to jest: pierwszą połowę od 1 dnia miesiąca Januaryi do 1 Marca; drugą zaś od 1 Oktobra do 15 Xbra — Pojezuickie procenta, w połowie, od 1go Januaryi do 15 Februaryi, i od 1go Junii do 15 Julii. — Wszelkiego rodzaju kwarty za pierwszą połowę od 1go Marca do 15 Apryla, za drugą, od 7bra do 15 8bra. — We dwa tygodnie po upłynieniu wyrażonych terminów, wszelkie pobory niewniesione, liczą się już za remanent.

2. Składki na Ziemskie powinności od 1 Januaryi 1815 trwać mające, rozkładem w roku 1815 zrobionym, przeznaczono wnieść sumnę na też powinności w terminach jako to: za rok 1815 proporcją roczną w racie septembrowey tegoż roku 1815 z każdej Duszy włościańskiej podług rewizyi 1811 roku po kopiejek 80 assygnacyynych, w 1816 i 1817 w ratach Marcowey i Septembrowey po kopiejek 40, co wyniesie rocznie kopiejek 80 assygnacyami — Oddzielnie zaś z rozkładu dodatkowego na utrzymanie Poczt w roku 1816, 9bra 2 uczynionego na półtora roku, przeznaczono wnieść z dusz Włościańskich wszelkiej natury, i mieyskich podług ostatniej Rewizyi roku 1816 rocznie z każdej duszy po rublu 1 i kop. 19 assygn., to jest: w 1816 w Racie Septembrowey z duszy po kop. 55 w 1817 w Marcowey i Septembrowey ratach po kop. 55 assygn. — A zatem w pierwszym 1817 w 7brze należało opłacić rocznie z każdej duszy kop. 80, w 1816 w Marcu po kop. 40 podług rewizyi 1811 roku, w trzech zaś ratach ostatnich to jest w Septembrowey 1816 w Marcowey i Septembrowey 1817 w każdej; naprzód podług Rewizyi 1811 roku z duszy po kop. 40 i oddzielnie podług Rewizyi ostatniej 1816 w tychże samych trzech ratach po kop. 55 assygnatami wnieść należy.

3. Składki na Slacheckie powinności podług rozkładów do roku 1818 trwać mających, wnieść należało do Kaznaczeystw w roku 1815 w Racie Marcowey z każdej duszy włościańskiej do Obywateli należących po kopiejek ośm srebrem, w roku zaś 1816 i 1817 z dymów pojedynczych Slacheckich licząc trzy dusze na jeden dym z każdej duszy rocznie po kop. 7, podobnież z dusz włościańskich ka z każdej po kop. 7 srebrem, w ratach tych samych iak i Ziemska powinność, ató podług rewizyi 1811 roku.

4. Składki na Kommiteta Główny i Gubernski na raz jeden tylok w roku 1815 w Racie Septembrowey wnieść należało razem z powinnościami Ziemiemi, ze wszystkich stanów opłacających Ziemska powinność, z każdej duszy po kopiejce 1 i pół srebrem; kto więc wypadającą ilość w zupełności wniósł, na dal opłacać nie jest obowiązany.

5. Peny Naywyższym Manifestem dnia 16 Maja roku 1811 przeznaczone po jednym procencie na miesiąc, licząc się i exekwują się od wszelkich w ogólnosci podatków zaremanentowanych, po upłynieniu dwóch tygodni, ktoby zaś w przeciągu dwóch tygodni po terminach, wniósł podatki, peny jeszcze się nie liczą.

6. Po wywieściu dwóch tygodni po każdym terminie na opłatę, różnych podatków przeznaczonych, exekwują się peny po jednym procencie na miesiąc, nie podług liczby dni od czasu uchyczenia terminu, lecz za cały miesiąc i od całego remanentu.

7. Imiennym Ukazem z pod daty 18 Januaryi roku idącego 1817 Izbie Skarbowey Wileńskiej przez JW. Ministra Finansów Januaryi 31 objawionym, wszystkie ogólne peny za zaległe Skarbowe remanenta do roku 1816 naylaskawiey darowane zostały.

8. Przez Manifest 1814 roku 30 augusta darowane zostało poduszne za omińione lata do roku 1814go, a gdy dawniey w Litwie nie było poduszne, które tylko w roku 1812 nastalo, przy której okazał skassowano eksystujące do tego czasu Podymne, Pół podymne, Poglówne, Subsidium Chsritatiyum, Ofiarę z Szlacheckich i duchownych majątków, Czynnz Magdeburski, Mlynowe, Czopowe i Szeleżne, to i wszystkie remanenta tych podatków razem z penami darowane zostały.

9. Komitet Ministrów przedpisaniem swoim bieżącego roku, nakazał wstrzymać exekucją wszystkich podatków Skarbowych i opłaty z Dusz za propinacją (oprócz Ziemskich i Szlacheckich powinności) zaległych do roku 1815, nakazując tylko naysciślejsze wyekwowanie podatków z roku 1815 i 1816. Datt w Wilnie dnia 15 Februaryi 1817 roku.

Teodor Ropp.

3. W Mińskim Rządzie Guberskim przedawać się będzie przez licytacją publiczną zinwentowany za dług od Obywatela Gaspra Prószyńskiego Mińskiej Izbie Powszechney Opieki należny, majątek nieruchomy w Gubernii mińskiej, powiecie Bobrujskim położony, Raduma nazwany, w którym włościan domow 43, dusz mezkich 146, żeńskich 121, ziemi u włościan włok 10 $\frac{3}{4}$, rocznego dochodu 851 rubel 46 kop. srebrem. Na przedaz tę naznaczone są terminy: 1wszy dnia 22 Januar, drugi dnia 21go Februaryi, a 3ci ostateczny dnia 11go marca terażniejszego 1817 roku. Chcący zatem nabyć ten majątek, mają przybywać do pomienionego Rządu sami, albo ich prawni plenipotenci, na pomienione terminy przedazy. Dnia 25 stycznia 1817 roku.

Sekretarz Czerniejew.

3. W Mińskim guberskim Rządzie będzie się przedawać przez publiczną licytacją z inwentowany majątek Obywatela nadwornego Sowietnika Alexandra Józefowicza, za dług należny Mińskiej Izbie powszechney opieki, majątek nieruchomy położony w gubernii Mińskiej, powiecie borysowskim, Porzece i Szalaty nazwany, w którym domów włościańskich 23, dusz mezkich 81, żeńskich 95, ziemi u włościan włok 9 $\frac{25}{24}$, rocznego dochodu 387 rubli 18 kop. srebrem. Na takową przedaz przeznaczone terminy: pierwszy 21go Januaryi, drugi dnia 21szego Februaryi, a trzeci ostateczny dnia 11 marca terażniejszego 1817 roku. Chcący kupić takowy majątek mają przybywać sami, albo ich prawni Plenipotenci, do pomienionego Rządu na wyrażone terminy przedazy. Dnia 25 Januaryi 1817 roku.

Sekretarz Czerniejew.

3. Kommissya za Naywyższym Ukazem dla rozpoznania długow i majątkow byłych Litt. Hetma-

na i Podskar. Ogińskich ustanowiona, rozpatrywając Dzieło i opinie Senatu do celu satysfakcyi Kredytorow stosowane, znalazła wyłączone pretensye Kredytorow mianowicie: Rotmistrza Nosarzewskiego, Starosty Spławskiego, Szambelana Grotuza, Szambelana Smogorzewskiego, Bankierza Łyszkiewicza, Starościny Belgramową, Marcialisa Rycharda, Kasztelanową Jabłonowską, Bankierza Blanka, Sukcesorow Pruskiego Obywatela Kozielskiego, Bankiera Hasselgrena, Chorążynę Taroszewską, Bonawenturę Kątrzyckiego; Bankiera Teperra, Bankiera Kabryta, Szambelana Lasockiego, Johannę Jordana, Sekretarza Meyznera, Półkownika Piotrowskiego, Starościny Rudnicką, Kapitana Sztaynera, Starostę Łączyńskiego, Szymona Zawistowskiego, Stolnika Kuczewskiego, Henryka Berno, Szlachcica Iwaszkiewicza, Szlachcica Dębowskiego, Półkownika Możeykę i Skarbnika Dylewskiego, Szlachcica Węgrzeckiego — Lecz kiedy Senat obok takowego wyłączenia przepisał warunek, ten: że jeżeliby pomienieni wyłączeni Kredytorowie prawne, iakich Senat potrzebuie świadectwa złożyli, mogą zarówno z innemi zyskiwać satysfakcyą. Z tego względu Kommissya wszystkich pomienionych Kredytorow ostrzega i rekwiruje. imo. Zeby złożyli dowody urzędowe, że w czasie przyzwoitym wykonali przysięgę na wierność Tronowi Rossyjskiemu, i że do rewolucyi krziewey nie należeli. zdo: Zeby co do swoich pretensy złożyli oryginalne inskrypcye, za któremi poszukują satysfakcyi. gtyo: że w swoich pretensyach nieudawalisz do Kommissyi Sokołowskiej i, że ich pretensye nie są wteyże Kommissyi przyięte. A to wszystko wyp łnić należy, od daty ogłoszenia w przeciagu jednego miesiaca, inaczej skutki, iakie z opóźnienia wypać mogą, samym sobie przypisać będą winni — Równie Kommissya raz jeszcze ostatni ostrzega wszystkich Kredytorow, którzy mają przyznane Senatem summy, zęby prawne dowody wykonanej na wierność Tronowi Rossyjskiemu przysięgi składali: albowiem wykonane na Urzędy iuramenta, nie są odpowiedniami Ukazom Monarchy i Senatu. Roku 1817 Febr. 15 dnia.

Piotr Kleczkowski Kommissarz.

Antoni Osipowicz Archiwista.

Jerzy Giedroyc Kancellarzysta.

3. Dekretem Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego dóbr Rogowa i Miadzioly, w powiatach Wilkomirskim w gubernii Wileńskiej i w Wileyskim w gubernii Mińskiej, aktorstwa, JW. Marszałków Upiśkich Straszewiczów JW. Antoni Baron de Rönne, z mocy obligu Kredytor niezaprzecony dóbr Rogowa, według opinii sądu Exdywizorskiego w roku 1816 Mca Lutego 23go dnia stronom objawioney za sumę tymże dekretem w ilości 210,000 Polsk. przysądzoną, ulokowany został na dwóch trzecich częściach dóbr Miadzioly w gubernii Mińskiej w powiecie Wileyskim położonych, mających poddanych ciągłych czternastu, gruntu wlok 44, morgow 4, przętów 183, przecików 132 $\frac{2}{3}$ ze wszelkim zabudowaniem dworaym i gospodarskim, z ogrodami fruktowemi i warzywniami z jeziorami i lasami! — jakowa scheda Exdywizorska może być wyprzedana za cenę przyzwoitą; chcący oną na bydź raczą komunikować się na kontraktach Mińskich z samym aktorem lub jego Plenipotentem W. Michałem Oczapowskim, zaś na kontraktach Wileńskich z Adwokatem subselliow Wileńskich Adamem Lindsayem — u których tak o schedzie, iako też i cenie eney dostatecznie poinformowani zostanę. Wilno roku 1817 Lutego 15go dnia.

5. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na Dobra JO. Xięcia Onufrego Druckiego Lubeckiego Konsyliarza Stanu, przez Remissę Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu wyznaczony, [w terminie

zakreślonym do dóbr Debitora zebrany. Po uświetnieniu pierwszemu zjazdowi właściwych czynności. Po naznaczeniu jako to: inwentacyi, administracyi, Aktow, oraz Komportacyi na dzień dwonasty Apryla 1817 roku do Kancellaryi Ziemskiej Pińskiej z sześciopięciodniową persystencyą; że na oczewiste rozsądzenie dla zebrania się kompletu Sądowego, dzień siódmy Junij roku terażniejszego do Majątku Pohosta w Powiecie Pińskim położonego, zakreślił; Wierzycieli uwiadamiając, na który dzień aby wszystkie strony z interessem konkursowym JO: Xięcia Lubeckiego związek mające, wszelką gotowością stawiły się, sub amissione rei ostrzega.

Michał z Korkozow Korkozowicz Prezydent Ziem Borysowski i Exdywizorski.

Ignacy Bucewicz Podsedek Ziemski miński Exdywizor.

Gabryel Olesza Pisarz Ziem, pttu Pińsk. Exdyw. Jerzy Ciolica Exdyw. Regent.

5. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEGO MOSCI Samowładnącego całą Rossyą, etc. etc. etc.

Urodzonym Barbarze z Hrabion Brzostowskich, Hrabini Brzostowskiej Starościny Pińskiej, Wielhorskiej, Platerom, Chreptowiczom i dalszym Sukcesorom, zeszedłego Michała z Kozielska Ogińskiego Hetmana W. W. Xtwa Litewskiego Dziedzicom dóbr Telechan w powiecie Pińskim leżących, Xawerema Wiszniewskiemu Komornikowi, Tadeuszowi Huszmowi, Starozakonnym Owsiejowi Jankielowiczowi, Mowszy Dawidowiczowi i Leybie Morduchowiczowi Luniskim, Michelowi Berkowiczowi, Josielowi Jewelowiczowi, Benjaminowi Szmyglowiczowi, Berkowi i Chazanowi, mieszkańcom Pohostkim, Ickowi i Leybie Mowszowiczom Łahiszyńskim, Leybie Judkowiczowi i Lipce żonie jego Gruszkom Mierzańcom Pińskim lub ich Sukcesorom Debitorom: Poczew przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w dobrach Pohostie, w powiecie Pińskim sytuowanych, agitować się mający, z powództwa Urodzonego Xięcia Onufrego Druckiego Lubeckiego Radcy Stanu wyniesiony oto; gdy Xięże Lubecki dla domiaru powinny satysfakcyi swym wierzycielom, oświadczaniem pod dniem 15tym Junii 1816 roku w aktach Ziemskich Pińskich zapisanym, fundusze ziemne i summy, pod własnym, lub cudzym Imieniem będące, na rozdział realnym Kredytorom poddał, a Miński Główny Sąd 2go Departamentu, skutkiem onego, dekretem Remissyinyim, roku 1816 Septembra 27 dnia ogłoszonym, przeznaczając Sąd Exdywizorski, z stawającemi i niestawającemi oraz zapozwanemi i pozwać się mającemi, tak Kredytorami, jakoteż Debitorami, jednoczasową rozprawę zadeterminował, przeto obwołanych wszystkich ogólnie, jako dłużników i stanowiących masę Majątku powołując, zakłada prośby następane: o nakazanie przyjęcia rozprawy, w Sądzie Taxatorsko-Exdywizorskim dnia 7go Junii bieżącego roku, in fundo Pohosta rozpocząć się mającym; O zasądzenie summ za obligami i dekretemi żalacemu się należnych, z procentami zaległemi; o rozdzielenie onych, na uszystfakcyonowanie Jego Kredytorów, ze wskazem inskwitacyi do każdego w szczególności Debitora funduszow; o sadecydowanie expensow prawnych, niemniej o użnanie tego wszystkiego, co w sprawie proszonym i udowodnionym zostanie. Zwolną poprawą żałoby Pisan roku 1817 Januaryi 24 dnia.

Na autentyku podpisano Józef Zamiechowski Weźny powiatu Pińskiego.

5. Excerpt oświadczenia z Protokulu Potocznego Ziem. powiatu Wileńskiego w dacie niżej wyrażajęcy się zapisanego, et aorundem pod pieczęcią Ziem. powiatu Wileń. jest wydan.

Roku Tysiąc Ośmset Siedmnaściego Mca Februa-
ryi czternastego dnia.

Przed Aktami Ziem. powiatu Wileńskiego Stawa-
jąc osobicie Starozakonny Jankiel Aronowicz Zo-
łudko Obywatel Wileń. Oświadczenie wpisać do Pro-
tokolu podał następnę treść pisane: Oświadczenie
współ z manifestem Imieniem Starozak: Jankiela Aro-
nowicza Zoludki Obywat. Wileń: kaniśa się wrzeczy
oto: gdy Zall mając wspólność z pewnymi jako
Leybq Irmorowiczem i ten innemi jako powszechnie
wiadomo, gdy z pewnego zdarzenia spółnictwo nasze
nażądanie tegoż Leyby Irmorowicza nie onemu samemu
nie powierzyli nim jeszcze i Zall: Jankiel Zoludko
musiał jakoby ręcząc się podpisać razem z Leybq na
takowy dokument obligacyjny Hebrayskim dyalektem pi-
sanym każdemu ukazicielowi służącym bądź mającym
w roku obmienionym tysiąc ośmset szesnastym Mca
oktobra o mego dnia datnym na sumę rubli srebr:
trzysta, lecz gdy zall dbając o swym podpisie natym
obligu postanowił uwierzywszy obzałł: Leybie Irmorowi-
czowi teży summy rubli srebr: trzysta aby Kredyto-
rowi opłaciwszy i obligu rozdarłego zall: Jankielowi
przywrócił a potem między sobą jako spółnicy się po-
kalkulują a gdy obzałł: Leybo Irmorowicz przyjąwszy
takowey summy na opłatę tegoż obligu i do dziś dnia
obligu zall: nie przywrócił a jako udalsze spółnictwo
nie akuracność do mierzyć znosiuwszy się sobie podo-
bnemi pozaczynają aby tym czasowie takowy oblig na-
takowey summy [wyższą datną powiedziawym gdziekol-
wiek w której bądź ręku znayduwać się mógł niemiał-
by żadnego waloru i ważności o którym już przez Publi-
cznych Gazet odrukować deklaruję gdyby nie został
w tym kto oszukany o nim prawem, czynić będzie naj-
solennie manifestuję ostrzega i niniejsze oświadcze-
nie zapisuje. U tego oświadczenia podpis w Protokule
po Hebraysku następny Jankiel Aronowicz Zoludko.

Zgodność z Protokulem świadczą Józef Nabo-
rowski Regent.

3. O nasionach inspektowych i Włoszczyzny:
W różnych rodzajach zagraniczne i krajowe; Nasiona
Kwiatowe paczkami, tudzież rośliny w różnych ro-
dzajach na Rabaty kwiatowe i do dzikiej prome-
nady wysadzenia i do okrycia altan służące, oraz
drzewka fruktowe w różnych gatunkach. Róża hollen-
derska centyfoliowa i Brandeburska i żółta dwókol-
rowa i inne gatunki znaydują się u JP. Umińskiego pod
Nm 855 za Wileńską bramą, idąc ulicą wileńską do zie-
lonego mostu, naprzeciw kościoła Sgo Jerzego, z
ulicy wileńskiej obrócony zaułek do Sgo Jakóba, w
domie własnym, za cenę pomierną dostać można,
znayduje się Koniczyna do zasiania łąk dla cieląt;
Melissa, czyli Peczolnik dla Pszcól, gdyby się do-
brze roily.

3. Dom Kupiecki w mieście Wilnie
na Sawicz Ulicy pod Nrem 82 położo-
ny od następnego Sgo Jerzego, w trzy-
letnią wypuszcza się arędę. Zyczący ta-
kowy Dom zaarędować, odezwać się
zechcą w przeciągu terażniejszego mie-
siąca Februaryi, do Dyrektora Jzby Ku-
pieckiej Jana Zaycowa. Roku 1817go
Februaryi 12go dnia.

3. W Klasztorze JXXy Bernardynów Wileń. naydu-
ją się dwie Karety do przedania za umiarkowaną cenę —
Zyczący nabyć takowe w każdym dniu do godziny dzie-
wiatej zrana, albo też po obiedzie może one widzieć, i
o cenie poinformować się u JPana Józefa Rakowskiego
mieszkaiącego nad bramą w témże Klasztorze.

J. Rakowski.

3. Excerpt z protokolu potocznego Ziemskie-
go powiatowego Mózyrskiego, w dacie ponizey wy-
razoney uczynionego oświadczenia jednoczasownie
pod Pieczęcią JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI
Ziemską Pttu Mózyrskiego wydan.

Roku Tysiąc Ośmset Siedmnaściego, Mca Februa-
ryi 3go dnia, z powodu odwołania Sądow przed aktami
JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Pttu Mózyr-
skiego stawjąc osobicie nizey własnoręcznie podpisani
Opiekunowie WW: Aleksandra Stanisława, Ottona i Dáni-
ela Braci, oraz Franciszki, Maryanny, Katarzyny i Filipiny
siostr Horwatow i Horwatowien nieletnich w Imieniu
tychże nieletnich uczynili oświadczenie wspólnie z ostrzeże-
niem oto: iż zeszyli S: P: Oycieo wspomnianych nieletnich
Ignacy Horwatt Prezydent Sądow Normalnych Pttu Rze-
czyckiego przy nabyciu od WW: Karola i Jakuba fon
Holzstow Chorążycow tegoż Pttu dóbr Barbarowa w M. n-
skiej gubernii w powiecie Rzezyckim leżących w dwóch
częściach wiecznością z w trzeciej części do Nieletniego
Roberta Holzta należney, zastawą przyjmując na siebie
obowiązek wypłaty długow bankowych i partykularnych
na Tabelli w aktach Ziemskich Mózyrskich przyznanej
podanych, a przez zeszyłego Ich Oycy Andrzeje fon Hol-
szta zaciągniomych; dalszych żadnych długow nad Tabellę
okazać się na przypadek mogących, (o których niebył-
ości WW: Fon Holzstowie najsolennie wręczyli) ten-
że Horwatt nie tylko zniść opłatę z dóbr Barbarowa nie-
zobowiązał się, lecz nadto zyskał od WW: fon Holzstow
zabezpieczenie, iż oni takowe długi z pozostałych im po-
wyciu dóbr Barbarowa dalszych Majątków i funduszow
pozzapokoję i ze te długi — odprzedane dwie części i
zastawioną trzecią część powiedzianych dóbr osłanić i
ewinkować będą winni, w celu jakowym opiekunowie WW:
Nieletnich Horwatow i Horwatowien przyjęty przez ze-
szłego S. P. Horwata w powyższym względzie obowią-
zek święcie dopełnić oświadczaając się, jak zapewniają JW W.
i WW: Kredytorow okazyanych na Tabelli przez WW:
Holzstow podanej niezawodność skutkow tego zobowią-
zania się zeszyłego Horwata tak obok i wczesnie ostrzega-
ją niepokazyanych w oney Tabelli Kredytorow (jżaliby
takowi mimo zarządzenia WW: Fon Holzstow znaleźli się)
iż należności ich jako nie do dóbr Barbarowa, lecz do
dalszych Majątków tychże WW: Holzstow wedle powyż-
szego w zapisach między nimi a zeszyłym nie raz rzeczo-
nym Horwatow stenowionych opisanu się regulować się
powinne. Kiedy znosić się z tychże dalszych Majątkow
nieodzwonne muszą, i nad to kiedy następane nowe długi
przez tylekroć powiedzianych fon Holzstow zaciągać się
mogące obciążać i dotykać dóbr Barbarowa w dwóch czę-
ściach odprzedanych i w trzeciej części nieletniego Ro-
berta Holzta zastawioney nie są mocne — przeto do satys-
fakcyonowania takowych długow ani oświadczaający się opie-
kunowie za Nieletnich WW: Horwatow i Horwatowien,
ani ci za dójście lat sami nie będą i niemogą pod żadnym
względem zasć się — w protokule podpisane — Paweł
Jelenkim Prezydent Sądow Nor. Pttu Mózyrskiego i
opiekun — Michał Bohuszewicz Szambellan byłego Dworu
polgo Opiekun.

Zgodność z Protokulem świadczą Stanisław Drodzowicz
Ziem: Pttu Mózyr: Regent:

3. Roku 1817 miesiąca Januaryi 27 dnia u-
czynione oświadczenie w Kancellaryi Ziem. powia-
tu Lidzkiego, imieniem W. JPani Eleonory z Gró-
dzińskich Adolfowey Narbutowey Prezyd. Grodz.
Lidzkiej z dokładem męża, przeciwko W. JPani
Katarzynie z Wilbikow z pierwszych związków
Matżeńskich Stanisławowey Grudzińskiej Star. Mi-
łaszewskiej, z drugich Hieronimowey Narbutowey
Podk. W. b. Pol., a z terażniejszych Kadnikowey
Majorowey Woysk Rossyyskich z dokładem męża,
w rzeczy następney: iż co W. Majorowa Kadni-
kowa po zeszyłym s. p. Stanisławie Grudzińskim, za-
garnawszy do siebie cały majątek pod nieletność
dopiero oświadczaający się jak równie sciągnawszy
wszystkie summy za obligami i kontraktami arędo-
wnemi będące, z folwarkiem dziedzicznym Halbo-
wszczyzną i przykuplę Zaleszanami zwane, pomie-
niony folwark z dalszą ruchomością chce sprzedać.
Przeto niniejszym oświadczeniem zawiadamia się
powszechność, aby z W. Majorową, jako niepra-
wną aktorką w żadną umowę nikt niewchodził. —
U takowego oświadczenia w Protokule potocznym
podpis następnny. Adolf Narbut.

Wiadomość sporządzona w Izbie Skarbowey Mińskiej o majątkach, mających się wypuścić w dzierżawę, z wyrażeniem, który mianowicie i na jak długi czas.

Nazwisko Powiatów i Majątków.	Liczba domów według inwentarza.	Liczba według ostatniej rewizyi.				Dochód w srebrze.			Na jaki czas puszcza się w dzierżawę.
		Domow	Dusz.		Podług Inwentarza.		Oświadczeno na licytacji 1816 roku.		
			meżk.	żeńsk.	rubli.	kop.	ruble	kop.	
<i>W Mińskim.</i>									
Pod Mińskiem osada Komarowska z sianożę:	—	—	—	—	46	75	51	25	w 12sto letnią arędę.
<i>W Wileyskim.</i>									
Starostwo Miadziolskie - - -	—	396	756	751	4634	47 ¹ / ₄	4720		} w 12 letnią arędę.
— — Wileyskie - - -	217	184	472	482	2734	64 ¹ / ₂	2400		
— — Bytkowskie - - -	—	—	—	—	68	—	30		
— — Radoszkowskie - - -	90	70	255	253	1425	95		w roczną administr.	
— — Krasnosielskie - - -	124	85	227	248	1496	98 ¹ / ₂		w 12sto letnią arędę.	
Majątek Wolkołaty - - -	422	381	969	1082	7970	75			w 12sto letnią arędę.
<i>W Borysowskim.</i>									
Majątek Baławicze z folwarkiem Franopolem	—	54	159	184	640	79			w 12sto letnią arędę.
Starostwo Gibayłowskie - - -	53	40	106	110	601	42 ¹ / ₂			w 12sto letnią arędę.
<i>W Ihumeńskim.</i>									
Zaścianek Lewnieszczewicze sama ziemia	12	—	—	—	38	25			w 12sto letnią arędę.
<i>W Dziśnieńskim.</i>									
Szarostwo Borkowskie, sama ziemia -	—	—	—	—	30	—			w 12sto letnią arędę.
<i>Podług nowej lustracy chłopow.</i>									
Woytowstwo Druyskie i Perebrodzkie	152	81	55	50	2969	45 ¹ / ₂			w 12sto letnią arędę.
<i>Piliponow.</i>									
Starostwo Bernatowskie - - -	7	—	65	52	71	20			w 12sto letnią arędę.
<i>Podług nowego zlustrowania.</i>									
Starostwo Brasławskie z dwoma folwarkami Marjanow i Gustawow - -	110	54	83	109	1936	70 ¹ / ₄			w 12sto letnią arędę.
<i>Podług nowego zlustrowania.</i>									
Majątek Zalesie - - -	—	116	302	306	3675	79 ³ / ₄			w 5 letnią arędę.
<i>W Rzczyckim.</i>									
Starostwo Rzczyckie - - -	439	525	1302	1148	4176	82			w dwu letnią arędę lub administracją.
<i>W Bobruyskim.</i>									
Starostwo Lubonickie - - -	333	249	582	773	5617	13 ¹ / ₂			w 12sto letnią arędę.
<i>W Pińskim.</i>									
Starostwo Suszyckie - - -	—	—	—	—	3033	47 ¹ / ₄			w 12sto letnią arędę.
— — Czerniachowskie - - -	—	—	—	—	49	50			w 12sto letnią arędę.
— — Bulwickie - - -	—	—	—	—	17	—			w 12sto letnią arędę.
<i>W Mozyrskim.</i>									
Starostwo Bukackie - - -	—	—	—	—	16	25			w 12sto letnią arędę.
<i>Majątek Turow:</i>									
Miasteczko Turow - - -	268	270	599	651	3445	—			} W 12 letnią arędę wszystkie razem albo każdy z osobna folwark i miasteczko.
Folwarki: Ozierany - - -	163	183	525	468	4199	90 ¹ / ₄			
— — Semuralcy - - -	96	103	255	239	2613	8 ¹ / ₂			
— — Pererow - - -	86	104	258	283	1939	84 ¹ / ₄			
— — Kremnosławl - - -	64	73	201	214	1053	73 ¹ / ₂			
— — Chilczycy - - -	73	81	268	280	1192	26 ¹ / ₄			
— — Sołohubow - - -	225	249	639	651	6685	10			

Takowe Starostwa i majątki Skarbowe wypuszczają się w arendowną dzierżawę i administracją od dnia 12 Apryla 1817 roku. Licytacya odbywać się będzie w Mińskiej Izbie Skarbowey roku 1817 w dniach miesiąca marca 5tym, 9tym i 19tym, na które zechcą przybywać zyczący one zadzierżawić, ze złożeniem na pewność Skarbowi prawney ewikcyi. Inwentarze, opisy i warunki wzięcia tych majątków w każdym czasie okazane będą w Kancellaryi Izby Skarbowey dla zyczących je widzieć.

szkowych wydatków. Nad to odważam się nagle-
bszą złożyć prośbę u stóp JW. Obywatelów czy-
tających to moje objawienie o protekcyę, względy,
pomoc, i ratunek podupadłych Imienników moich
a to przemawiając do ich łaskawego serca, w Imię,
które godnie na sobie noszą słachcica pol-
skiego, tak szanowane równie z życiem od Rola-
kow, tak straszne nie przyjaciółom Ojczyzny. Datt
w Słucku 10 Lutego 1817 roku.

X. Stanisław Vrsin's Zantyr.

1. Folwark Narwidziszki w gubernii Wileń-
skiej w powiecie Trockim położony dziedzictwa
JW. Pułkownikowej Kutuzowowej, o mil 9. od
Wilna a 5 mil od Trok odległy, mający dymow
12 z zabudowaniem Dwornym ogrodem fruktowym
lasem na opał, z Karczmą na Trakcie i szynkiem
we wsi, oraz z dwiema Jeziorami intratnymi lub
bez nich wypaszcza się w arędowne dzierżenie.
o Cenie tego folwarku dowiedzieć się można u
samey aktorki JW. Pułkownikowej Kutuzowowej,
w tymże folwarku mieszkającej, lub u W. Ludwika
Abramowicza w Wilnie pod Śm. Jerzym w do-
mie własnym mieszkającego.

Jan Abramowicz.

1. Para Koni siwych sprzęgłych, do
pociągu Karet lub Koczów zdalnych, jest
do przedania. Ktoby sobie życzył je na-
bydź niech się zgłosi do winnego handlu
J. Pana Nedeja w domu JW. Piłuckiego na
Zamkowej ulicy pod Nrem 199 polo-
żonego.

1. Do tutajszego miasta przybywszy zameznik,
Henryk Jan Virgant, uwiadamia prześwieatną publi-
czność, iż do niego udawać się można dla dania skór róż-
nych do wyrobienia na zamiesz, mieszka zaś na ulicy
garbarskiej, w domu garbarza Schweintzberger. pod
Nr. 673

1. Magistrat miasta Wilna ogłasza iż Kamie-
nica w mieście Wilnia na ulicy Trockiej pod Nrem
591 sytuowana, zmarłego Marcina Sobolewskiego
Extatora Pttu Kowieńskiego od następnego ter-
minu Sgo Jarzego w tenutę arędowną roczną wy-
puszczoną będzie, przez Publiczną licytację na
warunkach przed licytacyinych więcey dającymu.
Do jakowego Dzieła licytacyi, w magistracie Wi-
lińskim (na Ratuszu) odbywać się mającey, na zna-
czając trzy terminy pierwszy dnia 6go, drugi
dnia 9go, i trzeci ostateczny dnia 10 następują-
cego Mca Marca. Zyczący wziąć w tenutę arę-
downą pemienioną Kamienicę, aby się jawili na
pomienione terminy do Izby sądowej magistratu
Wileńskiego, Magistrat niniejszą potrzykróć przez
Gazetę Kurjera Litewskiego wydać publikatę. Datt
na Ratuszu roku 1817 mca Februaryi 21go dnia.

Józef Klimaszewski B. M. G. W.

Rj nt M. Pótlewicz.

1. Excerpt z Protokolu półrocznego sądu Ziem-
skiego powiatu Nowogrodzkiego oświadzenia w pomizey
wyrażoney dacie uczynionego a w roku terażniejszym
tysiąc osinset siedmiastym Februaryi dwunastego dnia pod
pieczęcią urzędową Ziemską Nowogrodzką za podaną
prośbą stronie potrzebującej jest wydan.

Roku tysiąc osinset szesnastego Marca dziewiętna-
stego dnia Gdy proceder kilkoletni między mną Anto-
nim Solohubem w Imieniu żony swojej Anny z Jesin-
kich Solohubowej czyniacym i W. Michałem Bykowskim
Porucznikiem wódek Rosyjski h wynikły z dzierżawy
szesćoletniej arędowney folwarku Zacierzewia równie-
jak z nabytych przez W. Bykowskiego licznych wlewkow
na nas Solohubach ze znaczną sumą naszych majątkow
prowadzony, szczęśliwie ukończony został przez dekret
polubowno-kompromisarski w dniu dwunastym Februa-
ryi terażniejszego roku in fundo majątności Zacierzewia
zapadły znam za najswiętszy dla siebie obowizek wy-

burzyc publicznie uczucia niewzruszaw wdzięczności
W WIPanem Xawerem Czarnockiemu Podstolem Wileń-
skiemu jako Superarbitrowi Janowi Petersonowi Sędziemu
Ziem. Starodubowskiem i Stanisławowi Tunanowskiemu
Pisarzowi Ziemskiemu Słuckiemu jako arbitrom za ich
obywatelskie poświęcenie się niezmierną trudnością
wytrwałosc w doprowadzeniu tak zawtego proceduru do
końca i zapewnieniu obu stronom spokojności że w sku-
tek wyż wymienionego dekretu cała opłata wskazana
w tém roku W. Bykowskemu skutecznie przez nas
Solohubow została a przeciwnie W. Bykowski obligow
kartek ani wlewkow w terminie w dniu dzisiejszym
przez dekret oznaczonym nam Solohubom niewraca wi-
dzieć się przymuszonym ostrzedz szanowaną Publiczność że
wszelkiej obligi i kartki do dzisdnia wydawane na Imię W.
Bykowskiego, od nas Solohubow równie jak wszystkie
wlewki brzez W. Bykowskiego u różnych osob na nas
do dzisdnia nabyte weszły w zupełny obrachunek dekretu
kompromisarskiego i przez ody zupełnie skąpowane i
uniczemnione zostały, zatem żeby nikt ty h to obligow
kartek ani wlewkow nienabywał że do odpowiedzi za
nie my Solohubowie pociągnem i bpdz niemożemy i że
każdy mimo to ostrzedzenie nabywający wymienione pa-
piery szkodę ztąd koniecznie powinna wynikać sam so-
bie przypisać winien będzie naysolennie oświadczam i
przez Gazetę Kurjera Litewskiego to oświadczenie ogło-
sić postanawiam Antoni Solohub.

Zgodność z Protokolem poświadczam Piotr Hacı-
ski Z. N. Akto Rejent.

1. Niżey podpisana podać do Publiczney wiadomości
iż Józefa niegdę Nikodema Rozalii z Jasieńskich, Paczyń-
skich, zplodzona Córka w roku 1806 wydlaw z siebie na
służbę z miejsca na miejsce przechodząc, mimo ogłoszenia
w gubernii Kijowskiej i Podolskiej urzędownie czynie-
ne, do tej pory nie uczyniła o sobie żadney wzmianki
gdzieby się znajdować mogła, w czasie terażniejszym
dla układow familiynych, gdy jest rzeczą nieodbitą wie-
dzieć, czy wzmieniona Józefa Paczyńska znajduje się
w życiu mam potrzebę podać do Gazet Kurjera Lit i
Warszawskich dla trzykrotnego ogłoszenia, to ostrze-
żenie, iż jeśli wzmieniona Józefa Paczyńska w przeciagu
szesciu miesięcy niewiad mi swią Siostrę Mervanę z
Paczyńskich Kollupaylowę, w gubernii Grodzieńską w po-
wiat Wolkowski do miastka Teolina, Pa uplyzionym
szesćcio miesięcznym terminie, w interesach familiynych
d piero toczących się za nią w życiu ogłoszoną ju-
rydycznie zostanie. Datt 1817 mca Febr. 23 dnia.

Maryanna z Paczyńskich Kollupaylowa.

1. Niżey podpisany w dniu 17 Lipca N. S. 1815
roku umocowawszy W. Antoniego Hrabę Nieśłowskię
Kapitana wóysk Pułskich jeźdźcą plenipotencyą do
wszystkich interesow moich tak prawnych iako i Ek-
onomicznych gdy od wielu osob nie mam zwróconych do
siebie plenipotencyi, króym do ułatwienia interesow moich
wydałem. Niniejszym więc piśmem publicznym oświad-
czam że (oprócz plenipotencyi wyzey pomienionemu Kapi-
tanowi Nieśłowskiemu służącej i oprócz tych któr tenże
Plenipotent w Imieniu moim wydał) wszystkie inne ko-
munkolwiek bądź przezemnie lub moich dawnych Pleni-
potentów wydawane przez nich maie niezwrócone, cofam
i za nieważne uznaję równie jako i czynności z tak-
owych Plenipotencyi cofionych wyniki lub wyniknąć
mogące i Takowe moje oświadczenie do akt Ziemskich No-
wogrodzkiego, Wileńskiego i Telszawskiego powiatow
w których maia ki moje są położone podając, przez Ga-
zetę Kurjera Litewskiego ogłaszam. Datt w Werońcy
1817 Lutego 15 d i.

podpisano: Xawery Hrabia Nieśłowski wóyska Kró-
lewsko-Polskiego Jener. Bdy. i Kawaler.

1. Dom murowany w Wilnie na Sarokiszkach przy
domie Ogrodu Botanicznego pod Nrem 161 leżący z ru-
chomością, po zeszytm S. P. Frydryku Jansonie zostaje
w dożywotniej Possessyi z woląym używaniem Intrat JP.
Zuzanny z Kortzloffow Jansonowey, Zony zmarłego. A
zatem, ci którzyby w takowes układy z Saksessorami ze-
szlego Jansonu wchodzić przedsiębrali, zawiodliby się w
otrzymaniu skutkow uprosiektowskich; i żeby przeto od-
odtąpili swych zamiarow, niżey podpisana przez niniey-
sza awizacyą ostrzega. Datt dnia 21 mca Februaryi 1817
roku.

Zuzanna Jansonowa.

1. Izrael Leybowicz Grynszpan przelał mnie oblig
Brata moiego Mikolaj Narbutta a uzyskał kartę o-
demnie na dukat. 540; lecz gdy się wyswieca że tak-
owy oblig od Brata moiego podstępnie nabyty i gdy
to iemu prawnie dowiedzionym będzie przeto ostrzegam
publiczność, aby do rozsprawy nikt tądowego moiego
obligu od Grynszpana nie nabywał.

Jozef Narbutt Starosta Trabski.